

## U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Mgr. E. C.**, bytom v B, K., zastúpeného JUDr. J. Č., advokátom, so sídlom v B, D., proti **žalovanému Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave I**, so sídlom v Bratislave, Sasinkova 23, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného evid. č. bloku AA 1016351 zo dňa 23.4.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.4.2010, č. k. 4S 43/2008-37, jednohlasne takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.4.2010, č. k. 4S 43/2008-37 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 30.4.2010, č. k. 4S 43/2008-37, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného - bloku na pokutu nezaplateného na mieste, evid. č. bloku AA 1016351 zo dňa 23.4.2008, **ktorým bola žalobcovi** uložená bloková pokuta vo výške 500,-Sk (16,60 eur) za skutok spáchaný zavineným konaním tým, že nepožiadal o vydanie občianskeho preukazu v lehote od jeho neplatnosti podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 224/2006 Z.z.“ alebo „zákon o občianskych preukazoch“) a s poukazom na ustanovenia § 14 zákona č. 224/2006 Z.z. a § 46 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“ alebo „zákon o priestupkoch“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia zaoberajúc sa v prvom rade s námietkou premlčania priestupkovej zodpovednosti žalobcu, poukázal krajský súd na to, že správny orgán sa o protiprávnom konaní žalobcu dozvedel najskôr dňa 21.4.2008 a najneskôr dňa 23.4.2008, kedy sa žalobca dostavil na oddelenie dokladov Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava za účelom výmeny občianskeho preukazu pri zmene trvalého pobytu, kedy bolo zistené, že žalobcov občiansky preukaz stratil platnosť dňa 4.7.2005, z čoho podľa názoru krajského súdu vyplýva, že protiprávny stav, ktorý žalobca svojím konaním vyvolal a udržoval, mal trvalý charakter. Vychádzajúc z princípov trestného práva vzťahujúcich sa na trvajúce trestné činy, ktoré možno primerane použiť aj pre potreby správneho trestania, krajský súd dôvodil, že porušenie povinnosti žalobcu (nepožiadal o vydanie nového občianskeho preukazu v zákonnej lehote, ktorý skutok vyplýva z rozhodnutia správneho

orgánu) sa v uvedený deň začalo a trvalo až do dňa, kedy žalovaný zistil, že žalobcov doklad totožnosti je neplatný, čiže dňa 23.4.2008. Uzavrel preto, že žalovaný nepochybil, keď priestupkové konanie žalobcu sankcionoval dňa 23.4.2008, teda včas.

Ďalej krajský súd zaoberajúc sa charakterom blokového konania ako konania skráteného, považoval za potrebné vychádzať z prezumpcie správnosti rozhodnutia orgánu, ktorý postupom podľa § 84 zákona o priestupkoch za vinníka predmetného priestupku určil žalobcu a tomuto uložil blokovú pokutu a uviedol zákonné dôvody, pričom dôkaz súhlasu so splnením podmienok na udelenie blokovej pokuty u pokuty nezaplatenej na mieste predstavuje vlastnoručný podpis žalobcu na príslušnom pokutovom bloku. Krajský súd vychádzal z toho, že žalobca súčasne so svojim podpisom vyjadril vôľu, aby vo veci nebolo vedené ďalšie konanie za účelom posúdenia právnych a skutkových otázok priestupku, a súhlasil s uloženou pokutou. Krajský súd uzavrel, že na základe uvedených skutočností žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca mal podľa jeho názoru súdu možnosť zvoliť si, či využije ďalší postup vo svojom konaní, ktoré malo byť priestupkom s výhľadom na možnosť využitia opravných prostriedkov a prípadnej súdnej ochrany, alebo či sa uspokojí s riešením svojho konania v blokovom konaní, čím sa zároveň vzdáva možnosti odvolania, čo aj vedome vykonal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia správneho orgánu (zrejme mal na mysli zmenu napadnutého rozsudku tak, že sa rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie). Namietol, že krajský súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil, že údajne deliktuálne konanie v podobe „nepožiadala o vydanie nového občianskeho preukazu v stanovenej lehote“ nebolo za predchádzajúceho, v tom čase platného zákona č. 162/1993 Z.z. o občianskych preukazoch účinného do 30.6.2006 (pôvodný občiansky preukaz stratil platnosť 4.7.2005) „trestným činom“ (rozumej priestupkom, či iným správnym deliktom). Poukázal na to, že vtedajšia právna úprava sankcionovala iba zničenie, poškodenie a zneužitie občianskeho preukazu, pričom podľa vtedy platného ustanovenia § 10 písm. a) v spojitosti s § 11 písm. b) zákona 162/1993 Z.z. o občianskych preukazoch mal občan iba povinnosť po uplynutí doby platnosti požiadať o vydanie nového občianskeho preukazu, a preto podľa názoru žalobcu nemohlo ísť o trvalý trestný čin, keďže takéto konanie nebolo „trestným“ za predchádzajúceho zákona, pričom by bolo v rozpore s ústavnými princípmi právneho štátu, ak by osoba bola postihovaná za skutok, ktorý v čase spáchania nebol trestným činom (správnym deliktom), takéto rozhodnutie by navyše bolo neprípustne retroaktívne. Považoval preto v tejto časti napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný resp. mal za to, že krajský súd na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval príslušné právne predpisy. V súvislosti s názorom krajského súdu ohľadne prezumpcie správnosti rozhodnutia správneho orgánu aplikujúc § 84 zákona o priestupkoch žalobca s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 12/97, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2 Sž-o-KS 144/2006, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Öztürk proti Nemecku (1984) namietal konštatovanie krajského súdu, že priestupca nevyužil svoje právo preskúmať rozhodnutie v priestupkovom konaní resp. prezumovať správnosť rozhodnutia žalovaného. Namietal tiež, že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti a neurčitosti.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu stručne zhrnul skutočný stav a uviedol, že žalobcovi bola udelená bloková pokuta vo výške 500,-Sk (16,60 eur), ktorú žalobca nezaplatil na mieste, preto mu bol vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste evid. č. bloku

AA 1016351 a poštová poukážka. Žalobca svojím podpisom súhlasil s uložením blokovej pokuty a pri preberaní bloku a poštovej poukážky nenamietal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného vo veci udelenia blokovej pokuty za priestupok vo výške 500,--Sk (16,60 eur) blokom číslo AA 1016351 zo dňa 23.4.2008 za porušenie ustanovenia § 14 zákona č. 224/2006 Z.z. a ust. § 46 zákona č. 372/1990 Zb. zavinením konaním dňa 23.4.2008 o 16:35 hod, nakoľko nepožiadaval o vydanie občianskeho preukazu v lehote uvedenej v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 224/2006 Z.z.. Na mieste bol žalobcovi vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste s poučením, že toto rozhodnutie je právoplatné podpisom páchatel'a priestupku a podľa ust. § 84 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení sa nemožno proti nemu odvolať.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 až 3 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v znení platnom v rozhodnom čase návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní. 11)  
(odkaz pod čiarou 11) znie: § 53 a nasl. Správneho poriadku)

Podľa § 84 ods. 1, 2 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený, nestačí dohováranie a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť, proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať.

V preskúmvanej veci považoval odvolací súd za potrebné vyriešiť v prvom rade otázku, či rozhodnutie o pokute vydané v skrátenom blokovom konaní v zmysle § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. môže byť predmetom preskúmvacieho súdneho konania.

Je nepochybné, že uloženie pokuty v blokovom konaní je individuálnym správnym aktom vydaným príslušným správnym orgánom, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovom konaní podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch je skutočnosť, že je ochotný pokutu zaplatiť. Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená je, že priestupok bol spoľahlivo zistený. V prípade, ak by priestupca

nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, nasledovalo by riadne priestupkové konanie, ktorého súčasťou by bolo aj dokazovanie. Začatím takéhoto správneho priestupkového konania teda fakticky disponuje osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť. Priestupca teda buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce sa ďalšiemu konaniu podrobiť a súhlasí so sankciou uloženou v blokovom konaní alebo priestupok nemá za preukázaný, nesúhlasí so zaplatením pokuty a využije svoje právo na začatie správneho konanie o priestupku.

V prípade, keby žalobca nepovažoval priestupok za náležite zistený, mal zákonnú možnosť prejavíť nesúhlas, a vec tak mohla pokračovať riadnym priestupkovým konaním. Tento nesúhlas musí byť vyjadrený kvalifikovane, aby v prípade vyjadrenia súhlasu so zaplatením blokovej pokuty, nebol popretý zmysel blokového konania, ktoré je rýchle, efektívne a nastoľujúce okamžitú právnu istotu. V predmetnej právnej veci však žalobca toto svoje právo nevyužil.

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov. V predmetnej veci však žalobca nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky v zmysle zákona, ale sa uspokojil s ukončením veci v blokovom konaní, teda nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní, ktoré zákon pripúšťa, a preto sa žalobca teraz nemôže úspešne domáhať súdnej ochrany.

Pri použití opačného výkladu prieskumu správnych rozhodnutí vydaných v blokovom konaní by totiž súd namiesto činnosti prieskumnej vykonával sám činnosť, ktorú by inak mal uskutočňovať správny orgán, ak by priestupca takéto konanie svojím nesúhlasom s uložením pokuty v blokovom konaní vyvolal.

Nie je pritom rozhodujúce, že proti uloženiu pokuty v blokovom konaní nie sú prípustné opravné prostriedky podľa § 84 ods. 2 zákona; rozhodujúcou je skutočnosť, že žalobca nevyužil opravné prostriedky v konaní o priestupku, ktoré mohol vyvolať. Nemožno preto konštatovať, že žalobca vyčerpal všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní, a preto sa žalobca nemôže teraz domáhať súdneho prieskumu ním napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne nemožno v zmysle citovaného ustanovenia hovoriť o vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní podľa § 84 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb. v dôsledku súhlasu účastníka a jeho vedomého rozhodnutia, že priestupok nebude prejednávaný v následnom konaní pred správnym orgánom, ktorého predmetom by bolo skutkové i právne posúdenie jeho konania, preto ak takýto predpoklad pre postup súdu chýba, je potrebné konanie zastaviť v súlade s ustanovení § 250d ods. 3 O.s.p..

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, **ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúvania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a, alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania, a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a konanie s poukazom na § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť (§ 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 O.s.p.).

Takýto postup neodporuje ani čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý sa môže domáhať **zákonom ustanoveným postupom** svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, **ak zákon neustanoví inak**. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, keďže konanie bolo zastavené.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 20. júla 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth